

*Z naší farnosti přijali při slavnosti
Seslání Ducha svatého z rukou
otce biskupa v katedrále sv. Petra
a Pavla svátost biřmování:*

Kateřina Červinková
Veronika Červinková
Jana Dvořáková
Jiří Havlíček
Radek Havlíček
Pavla Hudcová
Veronika Jelínková
Martin Jeneš
Anežka Jenešová
Ondřej Kašpárek
Renata Kovářová
Lukáš Moravec
Jaroslava Procházková
Soňa Šimonová
Lucie Špinarová
Jan Štaffa
Markéta Štaffová
Ondřej Švancara
Magdaléna Švancarová
Jan Vaverka
Kateřina Venyšová
Petr Vyškovský
Tomáš Zámečník

Ze života farnosti

Prvomájové pěší poutě na Vranov u Brna, kterou uspořádalo hnutí Cursillo, se zúčastnili i mnozí z naší farnosti.

V Arše se schází před páteční dětskou mší svatou **ke zpívání** kromě scholky i nejmladší děti (v jiné

části Archy než scholka).

Před slavností Seslání Ducha svatého se mohli věřící zúčastnit **novény k Duchu svatému** jak v kostele, tak v Arše (zde se konala i vigilie v předvečer slavnosti).

V Rozdrojovicích byla sloužena 20. května **poutní mše svatá** před kaplí sv. Jana Nepomuckého.

V sobotu 26. května byl proveden důkladný **úklid kostela**; ještě jednou touto cestou děkujeme všem, kteří se tohoto úklidu zúčastnili.

O slavnosti Seslání Ducha svatého sloužil mši svatou v 10 h v našem kostele bystrcký rodák **otec Josef Koláček** z Vatikánského rozhlasu.

Při sbírce o pouti v **Rozdrojovicích** se vybralo 4 795 Kč; při sbírce **na charitu** 27. května 34 140 Kč.

V pondělí 11.6. v Arše měli naši farníci **příležitost ke společným modlitbám** s věřícími Evangelické církve metodistické.

V Arše 11.6. večer byla také sloužena **mše svatá za skauty**.

Veřejnou sbírkou - zakoupením „dílků do mozaiky“ ve formě kartiček - přispěla i naše farnost (v dubnu a červnu 2007) částkou 2 900 Kč k **Celostátnímu setkání mládeže v Táboře-Klokotech**, které se uskuteční v srpnu t.r.

V letním období, je-li příznivé počasí, bývá o nedělích po „desáté“ mši svaté možnost **posezení v „Kavárně pod jabloní“** na farním dvoře.

Setkání

Bystrc, červen 2007

60 let knězem

Šedesát let knězem

Ve věku, kdy si většina lidí užívá zaslouženého odpočinku, náš pan farář, který 5. července oslaví 60 let od kněžského svěcení, se nachází stále v činné službě. Pojďme se ohlédnout za těmi léty jeho kněžství.

Byl vysvěcen dva roky po válce ve věku 24 let. Jeho prvním místem byla Tvarožná, kde působil 5 let. Na jaře 1952 byl ustanoven do Mašovic u Znojma, kde ho v listopadu téhož roku zastihl povolávací rozkaz na vojnu.

Tam ale nepobyl dlouho, protože v lednu 1953 byl zatčen a do začátku března pobýval ve vyšetřovací vazbě na Poříční ulici v Brně. Protože věznice praskala ve švech, byl převezen do Znojma, a tak skutečnost, že zemřel Stalin a Gottwald, se dozvěděl až když ho v srpnu 1953 převezli zpět do Brna – tentokrát na Cejl do soudní vazby.

Když jsme se pana faráře ptali, za co že to seděl, tak nám – s humorem sobě vlastním – odpověděl: „Na mě si dejte pozor, já su vlastizrádce.“ ☺

Dostal 10 let, zabavení majetku a pokutu 1 000 Kč. Jelikož pokutu nezapltil (jak také při zabavení majetku?!), tak ještě 2 měsíce navíc.

Výkon trestu nastoupil v Mladé Boleslavi, vzápětí byl přemístěn do bývalé kartouzy ve Valdicích, v roce 1955 do Svatoňovic na „Tmavý důl“

a po roce a čtvrt zpět do Valdic, kde byl až do velké amnestie v květnu 1960, kdy byl propuštěn. Muklové tomuto putování z věznice do věznice říkali: „Poznej svou vlast.“ Ve vězení vystřídal různá řemesla – od draní peří a navlékání špendlíků, přes horníka až po brusiče skla.

Po propuštění si našel práci u Dopravního podniku města Brna, kde nejprve 2 roky čistil výhybky, a až mu to dovolili, udělal si řídicí kurz. A tak více než 4 roky jezdil – jak v Brně říkáme – „se šalinou“.

Když se kapitulnímu vikáři podařilo pro otce Vnislava sehnat státní souhlas k výkonu kněžské služby, nastoupil v září 1966 na Staré Brno a po roce na Petrov, kde působil pět a půl roku. No, a odtud v květnu 1973 k nám, do Bystřice (říkám „k nám“, i když já jsem v té době tahal dřevěného kačera na

Pořadí – kategorie do 15 let: 1. Jan Bareš, 2. Radim Kašpárek, 3. Jana Vechetová; kategorie od 16 let: 1. Jiří Zelinka, 2. Nela Jílková, 3. Petr Onuca.

Letošní ročník Luštitelského přeboru naší farnosti je minulostí. Co

dotat závěrem? Těm, kteří stanuli na „bedně“, patří doporučení, ať neusnou na vavřínech, a těm, jimž se dařilo o něco méně, vzkazují: luštěte, luštěte, luštěte. A třeba zrovna Šalamounky. Vivat LUP 2008!

Pavel Šoba

Z vody a z Ducha svatého se narodili:

7.4.2007	Radek Horký
8.4.2007	Lukáš Zouhar
8.4.2007	Martin Havel
8.4.2007	Barbora Havlová
15.4.2007	Pavčina Dagmar Lucie Dobešová
22.4.2007	Aneta Terezie Suchá
22.4.2007	Jan Stacke
22.4.2007	Nikola Martina Tešnarová
22.4.2007	Vojtěch Antonín Otruba
22.4.2007	Jakub Štěpán Otruba
29.4.2007	Markéta Leitnerová
6.5.2007	Kateřina Bohdana Jaroslava Kalná
20.5.2007	Aneta Ludmila Nathanielová
9.6.2007	Markéta Zdislava Kuncová
10.6.2007	Štěpán Švanda

První svaté přijímání dětí 3.června 2007:

Lucie Bočková
Terezie Cajzlová
Michal Daněk
Tomáš Kunc
Libor Malinka
Martina Navrkalová
Markéta Olšarová
Denisa Pléhová
Anna Pokorná
Jan Růžička
Markéta Šobová
Veronika Vechetová
Miroslav Vitula

Věrnou lásku si přísahali:

5.5.2007	Jiří Kepřt a Terezie Baričáková
12.5.2007	Jan Adámek a Veronika Mičánková
19.5.2007	Jiří Čech a Iva Kuncová

V naději společenství Božího lidu se s námi rozloučili:

11.4.2007	Marie Havlíčková
13.4.2007	Anděla Audyová
16.4.2007	Anna Nebuchlová

LUŠTITELŮ ČÍM DÁL VÍCE - LETOS PŘIŠLO ROVNÝCH TŘICET

V pátek 13. dubna se v Arše konal v pořadí již 3. ročník Luštitelského přeboru naší farnosti (alias LUP 2007) pořádaný ve spolupráci s křesťanským časopisem Šalamounky. Počet účastníků rok od roku narůstá a letos poprvé se také proto luštilo hned ve dvou skupinách! Ta početnější si začala lámat hlavu nad předloženými úkoly krátce po dětské mši, zbylí účastníci měli sraz přibližně o dvě hodiny později. Všichni do jednoho však měli na rozlousknutí luštitelských oříšků stejně dlouhou dobu - půl druhé hodiny. Některým to připadalo zbytečně moc, pro většinu to ale bylo buď akorát nebo spíše málo...

Luštění rozhodně není zálibou pouze určité věkové skupiny a přebor to potvrdil: nejmladší účastnice měla 7 let, nejstaršímu luštiteli bylo úctyhodných 80 roků!!!

Jako obvykle se zápolilo ve dvou kategoriích. V dětsko-mládežnické (do 15 let) čekalo na 17 luštitelů sedm různých úloh a nejlepším důkazem toho, že na startu stanuli opravdu borci s velkým B budiž, že hned 10 zúčastněných vyluštilo všechno bez chybičky! Klobouk dolů! Také letos „koeficient stárí“ (čím mladší účastník – tím vyšší koeficient)

zaručoval starším i mladším rovnocenné šance na dobré umístění.

V kategorii dospělých (od 16 let) změřilo své síly 13 odvážlivců (včetně pana kaplana!), na které čekalo osm o něco obtížnějších úkolů. Při luštění bylo ticho jako v kostele (pardon, jako v Arše:-)) a jen sem tam vylétla nad hlavu nějaká ruka na znamení, že dotyčný potřebuje nějaké zadání blíže vysvětlit. Kromě tradičních luštitelských oříšků na „dospěláky“ číhala také biblická miniproverka, v níž bylo třeba dokončit poslední slova čtyř vybraných žalmů. Záměrně byly vybrány žalmy méně známé, a tak trefit správnou odpověď nebylo vůbec snadné. Však také nikdo z účastníků tento úkol nezdolal takřkajíc bez ztráty kytičky. Bez ohledu na počet vyluštěných úloh a jejich správnost čekala na všechny účastníky v obou kategoriích na závěr sladká odměna. Poté se luštitelé rozešli do svých domovů, aby se o týden později vrátili na místo činu – kvůli slavnostnímu vyhlášení. Přestože už v průběhu týdne bylo na internetu zveřejněno v obou kategoriích pořadí od 4. místa, motivaci přijít měli i ti, pro které letos medaile visela poněkud výše. Poté, co byli odtajněni, vyhlášení a odměněni první tři v obou kategoriích, došlo ještě na losování cen útěchy. Jména tří šťastlivců z klobouku vylosovaly šikovné asistentky Barunka a Verunka.

provázku někde v Bíteši na pískovišti). V Bystrci působí už 34. rok – tedy více než polovinu své dosavadní služby.

O tom, jaké ty roky byly, o tom vyvíte víc než já. Já, který se se svými pěti lety kněžství krčím vedle té jeho šedesátky, já se jen obdivuji (a snad i také trochu učím), vytrvalosti a věrnosti, se kterou žije toto své povolání. Chci poděkovat, a zároveň popřát zdraví, sílu a požehnání do dalších let. Otče Vnislave, je mi ctí vedle Vás sloužit.

Váš kaplan.

Společně pro Evropu

Ráda bych se s vámi podělila o svůj zážitek ze společného setkání křesťanských hnutí, které se uskutečnilo v polovině května v německém Stuttgartu.

Už v roce 2004, po rozšíření Evropské unie, se na popud katolických hnutí a společenství z německého a italského prostředí sešly tisíce lidí, aby se zamýšleli nad křesťanskými kořeny Evropy. Letošní setkání mělo proto zhodnotit, co se za uplynulé tři roky povedlo či rozvinulo a navíc se měli přidat i zástupci z nekatolického prostředí – evangelického, anglikánského, pravoslavného, atd.

Zkrátka od Anglie, Irska, přes Francii, Německo, Itálii, celou střední Evropu, až po Rumunsko a Albánii. Dohromady se jednalo o téměř 220 hnutí a společenství, přičemž hlavního vyvrcholení se zúčastnilo skoro 8000 lidí. Byla mezi nimi např. hnutí Focolare, San Egidio, Cursillo, YMCA, Alfa international, Schönstatt, Modlitby matek a mnoho dalších. Zástupci z celé Evropy svědčili o tom, že ač z našich medií skoro denně nabýváme dojmu, že křesťanství u nás i v Evropě je pouhou okrajovou záležitostí, hluboko a skoro neviditelně tisíce lidí pečují o lidi na okraji společnosti, rozvíjejí křesťanská manželství, věnují se dětem, starají se o problémy práce a zaměstnanosti a vůbec se snaží, aby nás různost našich spiritualit obohacovala navzájem, nikoliv rozdělovala. V celé atmosféře bylo cítit, že skutečně existuje křesťanská Evropa a že je úkolem nás všech, každého na svém místě – ať už v rodině, zaměstnání, blízkém okolí, v komunitě, nebo mezi lidmi zasvěceného života, svědčit o svém křesťanství. Ulrich Parzany (hnutí Pro Christ), jeden z přípravného výboru setkání, ve svém projevu sugestivně připomněl Ježíšovu otázku apoštolům: „Chcete i vy odejít?“ a Petr odpovídá, „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života“ (Jan 6,67-68). Tato otázka je dnes kladena i nám a my na ni musíme, každý sám za sebe,

odpovědět. Myšlenek a podnětů během celé akce bylo nespočet. Každý mohl prožívat vstřícnou a přátelskou atmosféru, kdy vedle sebe seděli Češi a Italové, Poláci, Slovinci, Angličané, zkrátka Evropa od západu na východ. Ráda bych ještě připomněla, že setkání pozdravil prostřednictvím televizního záznamu Sv. Otec Benedikt XVI., německá kancléřka Angela Merkelová, irská prezidentka Mary Mc Aleeseová, bývalý prezident Evropské komise Jacques Delors. Vystoupili i někteří představitelé uvedených hnutí. Příspěvek Chiary Lubichové, která kvůli náhlému onemocnění nemohla přijet, přednesla její italská kolegyně. Nejvýznamnějším představitelem německé katolické církve byl kardinál W. Kasper.. Za českou katolickou církev promluvil pan kardinál M. Vlk Nejvýznamnější politickou osobností byl Romano Prodi. Celé setkání natáčela televize, u nás je přenášela Televize Noe. Sestřih by se měl objevit v některém červnovém Křesťanském magazínu.

Jsem velice ráda, že jsem mohla pocítit křesťanskou duši Evropy. Prála bych to všem, jako povzbuzení v době konjunktury negativismu a pokřivení hodnot.. Nenechme se zmást, křesťanská Evropa dosud nezmizela.

Cecilie Planičková

Broučci - setkávání maminek s malými dětmi

Už měsíc se v Arše každý čtvrtek dopoledne setkávají maminky s malými dětmi. Jak celá akce vznikla? Jednou jsme si tak s Miriam posteskly, že nás nebaví chodit stále dokola na "horní" nebo "dolní" hřiště a chybí nám nějaký program pro děti, který by byl smysluplný, společný i duchovní. A taky nám trochu vadí anonymita sídliště a chtěly jsme zkusit blíže poznat maminky v našem okolí. Tak jsme se rozhodly založit klub maminek. Ale protože jeden klub s tímto názvem už v Bystrci funguje ve Společenském centru, daly jsme mu název Broučci.

Jak setkání probíhají ?

Sejdeme se vždy kolem 9.30 v Arše. Na úvod se vzájemně představíme, protože tam zatím vždycky přišel někdo nový. Pak je prostor pro dětské duchovní písničky - "ukazovačky". Někdy mezi nás přijde Míša a Katka, to jsou loutky, které vždy dětem něco zajímavého předvedou. Následuje výtvarný program - už jsme vystříhovali a lepili, modelovali z plastelíny, lepili koření - "voňavé malování" a vyráběli chobotničky. Chystáme se razítkovat vlastnoručně vyrobenými tiskátky z brambor. Ke slovu přijdou i prstové

barvy, papírové skládanky a spousta jiných nápadů. Po tvořivé činnosti se jdeme společně pomodlit ke svatostánku. Pozdravíme Pána Ježíše, poděkujeme za dnešní den a zazpíváme pár písniček. Závěrem se děti mohou vyřadit při "světských" písničkách a říkankách. Populární je "zlatá brána", "Tíše, tíše, ježek spí" či "Kolo, kolo mlýnský".

Komu jsou setkání určena:

hlavně věřícím maminkám s dětmi předškolového věku – hlavně pro tyto děti je připravený program. Pokud děti ještě nejsou schopné či ochotné akceptovat program v plném rozsahu, mohou si hrát, snažíme se ale v Arše nepodporovat bezcílné pobíhání, divočení, ježdění na trojkolce a podobně. Máme radost, že naše setkání získala ekumenický rozměr-jsou mezi námi i

evangeličky s dětmi. Jedna z těchto "tet" využila zkušenosti s dětskými besídkami a předvádí dětem maňáskové divadlo. S dětmi mohou přijít samozřejmě i tatínci, babičky či tety. Kdyby se chtěl zúčastnit někdo nevěřící, je rovněž vítán, ale měl by v rámci možností akceptovat program v plném rozsahu. Dětem program umožňuje nejen se setkávat a společně si hrát, ale také se naučit, že existují určitá pravidla, která je dobré dodržovat. Že tu nejsou sami. V ostatních trošku starších kamarádech mohou vidět příklad při společné modlitbě. Setkání jsou určena nejen dětem, ale samozřejmě také jejich maminkám, které často na sídlištích žijí v izolaci. Rádi bychom časem zkusili i v rámci setkání vymezit prostor, aby si maminky mohly p o p o v í d a t ,

Ilona Burdová
Miriam Němečková